

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sūria wa-Falastin wa-garbi 'Arabistān ābidāt-i-atīgasy

Cemal Paşa

Berlin, 1918

Tafel 42. Aleppo. Rechts: Miḥrâb der Sulṭānîja. Links: Miḥrâb der
Firdausmoschee

قلعه نك مدخلي قارشيسنده بولان بنامدرسه وياخود تكيه اوله رق سلطان الظاهر غازي نك اوغلي الملك العزيز طرفندن هجرتك ٦٢٠ سنه سنده تأسيس اولمش ، وعين زمانده مؤسسك پديرينه تربه اولمق اوزره دخی وجوده كتيرلمش ایدی . فقط سلطان مشاراليه شهرک (المقامات) نامنده کی محله سنده انشا ايتديردی کی مدرسه ده مدفوندر . جماعت محلك شرقده کی قبلی قسمك داخلنده کائن اولان مرقدر ايسه سائر ايوبيلره عاندر . ذکر اولتان جماعت محلی داخلنده پك كوزل بر محراب واردركه رنكلي پورفير و مرمردن مصنوعدر . بومالز مه ايسه صفحهر حانده كسلمش عتيق ستونلردن مأخوذدر . عين حال ، بتون سوريه ايله ديكر ولايتلرده کی جداروزمين قاپلامه لری حقنده ده وارددر . بتون بونلر ، بلاد عتيقه نك وقيله کائن اولدقلى موقعلردن چيقارلمشدر . بوكون او خرابه لرده بتون بوقيمتلى بقايدان آرتق هيچ برشی قالمشدر . محرابك اسلوبی اودور صانت سوريه سنك بر صفت فارقه سی اولوب حلب ايله شامدن خارجه چيقه رق مصره وآساي صغرايه قدر انتشار ايتمش وقونيه سلطانلرينك آثارنده تكرار ظاهر اولمشدر .

سولده : فردوسك محرابي .

المقاماتده کائن و (فردوس) نامنی حائر اولان تربه ايوبيه سلطان صلاح الدينك برادری ملك العادل سيف الدينك كريمه سی اولان وعموجه زاده سی الظاهره غازيه وارمش بولان ضيفه خاتونه مخصوص اوله رق انشا اولمشدر . مومی البهانك وفاتی وتربه نك ده انشاسی تاريخلری معلوم دكسه ده هجرتك ٦١٥ سنه سنده وفات ایدن زوجندن صكره ارتحال ايلمش اولدینی ملحوظدر . حين وفاتنده بنا هنوز ختام بولماديغندن اويله جه قالمش ایدی . خاندانه عاندر بر چوق مراقدي حاويدر . جماعت محلنده بيوك بر محراب موجوددر كه سلطانيه محرابنده احداث ايدلمش اولان شكلك بر ترقينی ارانه ايلمكده در .

Tafel 42. **Aleppo.** Rechts: Mihrāb der Sultānija. Aufnahme von Professor Dr. Ernst Herzfeld.

Der Bau gegenüber dem Eingang der Citadelle wurde als Schule (madrasa) und Kloster (takija) von Zāhir's Sohn al-Malik al-'Aziz im Jahre 620 d. H. gegründet und sollte auch als Mausoleum seines Vaters dienen. Tatsächlich wurde aber der große Sultan in seiner Madrasa im Vororte al-Makāmāt beigesetzt. Die Gräber im Kuppelraume östlich des Ḥaram gehören anderen Ajjubiden an. Im Ḥaram befindet sich die schöne Gebetsnische, welche aus buntem Porphyrr und Marmor hergestellt ist. Dies Material entstammt antiken Säulen, die zu Platten zersägt sind. Dasselbe trifft für alle Wandverkleidungen und Pflaster in ganz Syrien und anderen Provinzen zu; die Ruinenstätten des Altertums boten dafür die heute fast erschöpfte Fundgrube. Der Stil des Mihrābs ist charakteristisch für die syrische Kunst der Zeit und hat sich von Aleppo und Damaskus ausgehend auch nach Ägypten und Kleinasien verbreitet, wo er an den Werken der Sultane von Konia wiederkehrt.

Links: Mihrāb der Firdausmoschee. Aufnahme von Professor Dr. van Berchem, vgl. Voyage en Syrie II¹, Taf. 46 rechts.

Das »Paradies« ist der Name der ajjubidischen Mausoleen in al-Makāmāt und ist für Daifa Chātūn, die Tochter des Malik al-'Adil Saif al-din (Saffadin der Kreuzfahrer) von Damaskus, des Bruders Saladins, und Gemahlin ihres Veters al-Zāhir Ghāzi, errichtet. Jahreszahl der Erbauung und des Todes der Sultanin sind nicht überliefert, sie scheint ihren Gemahl, der im Jahre 615 d. H. starb, überlebt zu haben. Bei ihrem Tode war der Bau nicht ganz vollendet und blieb in diesem Zustande. Er beherbergt eine Reihe von Gräbern der Dynastie. Der Gebetsraum enthält den großen Mihrāb, welcher stilistisch die nächste Entwicklung des Typus darstellt, der im Mihrāb der Sultānija geschaffen ist.

